

WSKAZÓWKI DLA AUTORÓW DOTYCZĄCE PRZYGOTOWANIA ARTYKUŁÓW SKŁADANYCH DO PUBLIKACJI W ZESZYTACH NAUKOWYCH UNIwersYTETU EKONOMICZNEGO W KRAKOWIE

Autor składa oświadczenie, że artykuł jest utworem oryginalnym, nie narusza praw autorskich innych osób i nie był dotychczas publikowany ani nie został skierowany do opublikowania w innym czasopiśmie.

Przygotowanie artykułu

1. Tekst artykułu powinien być kompletny i zawierać:

- imię i nazwisko autora (autorów) oraz jego (ich) afiliację,
- tytuł pracy,
- artykuł o następującej strukturze: wstęp (zawierający m.in. określenie przedmiotu i celu artykułu), część teoretyczną (zawierającą przedstawienie obecnego stanu wiedzy, przegląd literatury), omówienie metodologicznych aspektów badań i analizę wyników badań (w przypadku oryginalnych artykułów naukowych), wnioski,
 - wykaz cytowanej literatury zestawionej według podanych niżej zasad,
 - streszczenie w języku polskim i angielskim (zob. poniżej: Streszczenia artykułu),
 - słowa kluczowe w języku polskim i angielskim (4–6 słów kluczowych),
 - kod (kody) klasyfikacji JEL (<https://www.aeaweb.org/econlit/jelCodes.php?view=jel>).

2. Objętość artykułu w arkuszach autorskich powinna odpowiadać ustalonej objętości – do 1,0 arkusza autorskiego (1 arkusz autorski tekstu zawiera 40 000 znaków, licząc ze spacjami).

3. Tekst artykułu powinien być przygotowany zgodnie z następującymi wymaganiami:

- program: Word, czcionka: Times New Roman,
- format A4, z zachowaniem marginesów: lewy – 25 mm, prawy – 35 mm, górny i dolny – po ok. 25 mm,
- wielkość czcionki: tekst zasadniczy – 12 punktów, przypisy, bibliografia załącznikowa – 10 punktów, interlinia – 1,5.

4. Strony tekstu powinny mieć numerację ciągłą.

Streszczenia artykułu

Do artykułów należy załączyć streszczenie w języku polskim i angielskim (każde o objętości do 1000 znaków) oraz słowa kluczowe w języku polskim i angielskim (4–6 słów), **z podaniem imienia i nazwiska autora oraz tytułu artykułu w języku polskim i angielskim.**

Streszczenie przeczytane w oderwaniu od reszty pracy ma informować o jej zawartości; powinno zawierać takie elementy, jak: sformułowanie celu badawczego, identyfikację obiektu badań, istotę stosowanej metody, najważniejsze wyniki i wnioski.

Przypisy i literatura

1. Powołania na literaturę stosuje się w systemie „autor–rok”. System ten wymaga każdorazowo po odwołaniu się do publikacji innego autora podania w tekście nazwiska tego autora i roku wydania jego pracy, przy czym sposób podania tych danych zależy od kontekstu zdania, np.

Z. Grabias (1994) odnosi dyskurs do pojęcia interakcji społecznej.

Odbiciem tego stanu rzeczy jest chociażby deklaratywne umieszczenie badań nad tekstem pisany w ramach analizy dyskursu (de Beaugrande 1985).

2. Jeżeli dana publikacja ma dwóch autorów, podaje się oba nazwiska, łącząc je spójnikiem *i*, np. (Kowalski i Nowak 1996). W przypadku trzech autorów spójnik *i* stawia się przed ostatnim nazwiskiem, np. (Malinowski, Kowalski i Nowak 1996).

3. Jeżeli autorów jest więcej niż trzech, to w bibliografii załącznikowej należy podać nazwiska wszystkich autorów publikacji, natomiast cytując pracę w tekście artykułu, podaje się w nawiasie nazwisko tylko pierwszego z nich z dodatkiem skrótu: *i in.*

4. W wypadku **powoływania się na pracę zbiorową**, na której okładce i stronie tytułowej znajduje się nazwisko redaktora naukowego (a nie nazwiska autorów poszczególnych części pracy), **w tekście należy**

podać tytuł lub jego skróconą wersję oraz rok publikacji, nie zaś nazwisko redaktora, np. (*Formy i normy...* 2001). W bibliografii załącznikowej szereguje się wówczas taką pozycję według tytułu, a nazwisko redaktora zamieszcza się po roku wydania pracy, np. *Formy i normy, czyli poprawna polszczyzna w praktyce* (2001), red. K. Kłosińska, dalsze elementy opisu bibliograficznego – zob. pkt 10.

5. Gdy cytuje się kilka prac jednego autora opublikowanych w tym samym roku, po dacie należy dodać (bez spacji) kolejne małe litery, np. (Nowak 1991a, 1991b, 1991c). Oznaczenia te powtarza się wówczas w bibliografii załącznikowej.

6. Dane bibliograficzne powoływanych publikacji należy podawać w tekście w nawiasach. Po roku należy podać numer strony, np. (Kowalski 1984, s. 25).

7. Dane bibliograficzne kilku omawianych naraz publikacji należy oddzielać przecinkami, np. (Kowalski 1984, Nowak 1986), lub w przypadku podawania numerów stron średnikami, np. (Kowalski 1984, s. 153; Nowak 1986, s. 15).

8. Na końcu pracy należy zamieścić bibliografię załącznikową.

9. Wykaz literatury ma zawierać wszystkie cytowane prace i nie może obejmować prac, na które Autor nie powołuje się w tekście.

10. Pozycje literatury powinny być uporządkowane alfabetycznie według nazwisk autorów (z wyjątkiem prac zbiorowych, w których pierwszym elementem opisu bibliograficznego jest tytuł, a nie nazwisko redaktora naukowego – zob. pkt 4), a prace jednego autora – według lat wydania (od najstarszych do najnowszych). Dane do opisów bibliograficznych należy przejmować z cytowanych dokumentów.

W każdej pozycji należy podać:

- nazwisko i pierwsze litery imion autora lub autorów,
- rok wydania publikacji ujęty w nawiasy, np. Nęcki Z. (1992), *Komunikowanie interpersonalne...*
- tytuł pracy (kursywą) i – jeżeli występuje – podtytuł, oddzielając go od tytułu kropką lub dwukropkiem,
- oznaczenie kolejności wydania podane cyframi arabskimi, np. wyd. 2, 2nd ed., 3. Aufl.,
- nazwę wydawcy,
- miejsce wydania.

W wypadku powoływania się na **pojedyncze artykuły lub rozdziały publikowane w pracy zbiorowej** należy podać:

- nazwisko i pierwsze litery imion autora lub autorów artykułu lub rozdziału w pracy zbiorowej,
- rok wydania pracy zbiorowej ujęty w nawiasy,
- tytuł artykułu lub rozdziału (kursywą) oraz formułę „(w:)”,
- tytuł pracy zbiorowej (kursywą) i – jeżeli występuje – podtytuł,
- pierwsze litery imion oraz nazwisko redaktora pracy zbiorowej – poprzedzone skrótem „red.”,
- oznaczenie kolejności wydania podane cyframi arabskimi, np. wyd. 2, 2nd ed., 3. Aufl.,
- nazwę wydawcy,
- miejsce wydania.

Przykład:

Nalewajko E. (2010), *Populizm w polskiej polityce* (w:) *Polacy równi i równiejsi*, red. M. Jarosz, Instytut Studiów Politycznych PAN, Warszawa.

W wypadku powoływania się na **publikacje w czasopismach** należy podać:

- nazwisko i pierwsze litery imion autora lub autorów,
- rok wydania ujęty w nawiasy,
- tytuł artykułu (kursywą),
- tytuł czasopisma (w cudzysłowie),
- liczbę tomu, numeru lub zeszytu, poprzedzoną skrótem określenia wziętego z czasopisma,
- **jeżeli artykuł ma nadany numer DOI, należy go podać, poprzedzając zapisem: <https://doi.org/>**

Przykłady:

Klemensiewicz Z. (1965), *Higiena językowego obcowania*, „Język Polski”, nr 1.

Stachura M. (2004), *Z zachodniego na nasz*, „Gazeta Wyborcza”, 10 lutego.

Chang E.J., Lima E.J.A., Tabak B.M. (2004), *Testing for Predictability in Emerging Equity Markets*, „Emerging Markets Review”, vol. 5, nr 3, <https://doi.org/10.1016/j.ememar.2004.03.005>.

W wypadku powoływania się na **publikacje internetowe** należy podać również adres strony internetowej, na której zamieszczony został przywoływany tekst, oraz dzienną datę dostępu ujętą w nawias i poprzedzoną słowami „data dostępu:”.

11. Nie stosuje się numeracji poszczególnych pozycji literatury.

12. Tytuły dzieł obcojęzycznych, nazwy wydawcy i miejsca wydania podaje się w języku oryginału, a elementy opisu zapisane alfabetami niełacińskimi należy podawać według obowiązujących zasad transliteracji.

13. Jeżeli w artykułach w języku angielskim wykaz literatury zawiera prace wydane w języku polskim, w nawiasie należy podać tłumaczenie tytułów tych prac na język angielski.

14. Przypisy należy umieszczać u dołu stron. Należy stosować numerację ciągłą w ramach artykułu.

Cytaty

Każdy cytat należy opatrzyć informacją bibliograficzną w postaci stosownego zapisu w systemie „autor-rok”. Krótkie cytaty można zamieścić w tekście zasadniczym, ujmując tekst cytatu w cudzysłowy, a większe fragmenty cytowanego tekstu, co najmniej kilkunastozdaniowe, powinny stanowić fragmenty wyodrębnione z tekstu głównego (mniejszą czcionką niż tekst zasadniczy).

Tabele

1. Tabele należy przygotować w programie MS Word lub Excel, lub w innych programach pod warunkiem ich zapisania w formatach: doc, docx, xls, xlsx, rtf, txt. Zaleca się, aby duże objętościowo tabele dołączyć **dodatkowo** również jako pliki uzupełniające do pliku głównego artykułu obejmującego cały tekst (krok 4 procesu zgłoszenia artykułu do publikacji w systemie OJS).

2. Tabel nie należy przygotowywać w programach do grafiki rastrowej, np. Photoshop.

3. Pod każdą tabelą należy podać źródło, z którego została ona zaczerpnięta, lub informację, że stanowi opracowanie własne autora lub też opracowanie na podstawie prac innych autorów.

4. Przypisy dotyczące tabel należy zamieszczać bezpośrednio pod tabelą.

5. W tabelach nie pozostawia się pustych rubryk. W przypadku braku danych należy stosować następujące znaki umowne:

kreska (–) zjawisko nie występuje,

zero (0) – zjawisko istnieje, jednakże w ilościach mniejszych od liczb, które mogły być wyrażone uwidocznionymi w tabeli znakami cyfrowymi, np. jeżeli produkcja wyrażona jest w tys. ton, znak 0 oznacza, że produkcja w danym przypadku nie osiąga 0,5 tys. ton,

kropka (.) – zupełny brak informacji lub brak informacji wiarygodnych,

znak x – wypełnianie rubryki ze względu na układ tabeli jest niemożliwe lub niecelowe,

„w tym” – oznacza, że nie podaje się wszystkich składników sumy.

Rysunki, schematy, wykresy

1. Do wszystkich rysunków, schematów i wykresów należy podać źródła.

2. Rysunki, schematy i wykresy sporządzone w programie MS Word winny być wykonane w module rysunkowym.

3. Rysunki, schematy i wykresy zamieszczone w artykule, które zostały sporządzone w innych programach, należy **dodatkowo** zapisać lub wyeksportować do formatów wektorowych (ai, eps, pdf, ps, xls) lub zapisać jako metadane i dołączyć jako pliki uzupełniające do pliku głównego artykułu obejmującego cały tekst (krok 4 procesu zgłoszenia artykułu do publikacji w systemie OJS). Zalecane programy do sporządzania grafiki: Excel, Statistica, Pajek, UCI net.

4. W formatach rastrowych (psd, tif, jpg) należy zapisywać tylko zdjęcia oraz zrzuty ekranowe.

5. Zalecany maksymalny format rysunków i tabel: 12,4 cm x 16 cm, czcionka w opisach – 9 pkt.

Wzory matematyczne

Prace z dużą liczbą wzorów należy przygotować następująco:

– wzory jednopoziomowe należy wpisać z klawiatury,

– wzory rozbudowane, wielopoziomowe należy zamieszczać z użyciem edytora wzorów typu MathType.